

ВІСТНИК

ПЕРЕМИСЬКОЇ ЕПАРХІЇ.

Рік 1915.

Видано 6. листопада

Ч. VI.

Ч. 26.

Ч. 2752. Трета воєнна позичка.

В цілі приєднання як найширшого круга субскрибентів межи нашим народом для III. воєнної позички мають після рескрипту Вис. Президії ц. к. Намісництва з дня 19. жовтня 1915. Ч. 29532 бути уладжені в поодиноких громадах осібні виклади, аби широкі маси людности нашої в тій справі належито поучити і усвідомити.

Понеже до таких викладів надають ся люде, які тішать ся повним довірем межи нашим народом а іменно наше патріотичне П. Т. Духовенство, протое Еписк. Консисторія з покликом на тут. розпоряджене з дня 16. жовтня с. р. Ч. 2214 (Вістн. Еп. Ч. V. ст. 22.) взиває Всеч. Духовенство до як найуспішнішого попертя сеї акції зі своєї сторони через численні виклади і щире заохочуванє, та несенє потрібної помочи неграмотним в данім предметі. Політичні власти I. інстанції с. е. ц. к. Староства получили вже відповідні зарядженя в тій справі і кождому з Всеч. Духовенства заповівшому виклади в своєї парохії пришлють на жаданє начерк популярного викладу в рускій мові. Теперішня хвиля, в якій зломаний ворог подав ся назад на цілій лінії, вимагає дальших зусиль нетілько зі сторони наших армій в поли, але і зі сторони цілої суспільности.

Єсли інші коронні краї беруть так видатну участь в субскрипції, то і наш край, мимо понесених вже великих і тяжких жертв, повинен оказати, що не дасть ся нікому випередити в готовости несеня потрібної помочи для оборони нашої Вітчизни. Кождий без виїмку повинен протое в міру можности взяти участь в субскрипції і в сей спосіб задокументовати не тільки свої патріотичні почуваня, але також дати нашій армії економічну спромогу, вибороти добробут і спокійну будучність для нашого краю.

Від гр. кат. Еп. Ординариятю.

Перемишль дня 4. листопада 1915.

Ч. 2813. Патриотична збірка металів і закупно мідяних предметів на воєнні ціли.

Президія ц. к. Намісництва під днем 22. жовтня 1915 Ч. 29753 зауділила ту слідууючу відозву ц. к. Міністерії для віроісповіданя і просьвіти з дня 13. жовтня с. р. Ч. 1744 до оголошеня:

„Über Ersuchen des k. u. k. Kriegsministeriums beehre ich mich Eurer Exzellenz mitzuteilen, dass die patriotische Kriegsmetallsammlung Kupfergegenstände jeder Art (insbesondere auch Kirchenpauken, Kupferkuppeln, Kupferdächer, kupferne Särge, sofern letztere ohne Pietätsverletzung entnommen werden können) zu kaufen geneigt, jedoch nur in der Lage ist, für das Kilogramm reinen Kupfers den Requisitionspreis von 2 K 35 h bzw. 2 K 55 h zu bezahlen. Verkäufer wollen ihr schriftliches Anbot unter genauer Bezeichnung des Gegenstandes nach Stückzahl und Gewicht direkt an das k. u. k. Kriegsministerium Abt. 7 Patriotische Kriegsmetallsammlung richten, und die Gegenstände direkt an den Lagerplatz der Patriotischen Kriegsmetallsammlung in Wien V. Margaretengürtel 3 senden. Dort wird das Gewicht des reinen Kupfers festgestellt und sohin der darauf entfallende Preis von der Patriotischen Kriegsmetallsammlung angewiesen werden.“

Се подає ся до відомости і як найширшого узглядненя.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 4. листопада 1915.

Ч. 2660. О виміні золота.

Президія ц. к. Намісництва з дня 21. жовтня 1915. Ч. 30089 зауділила ту слідууючий рескрипт:

»Ц. к. Міністерство скарбу ввело акцію в ціли поспираня добровільного віддаваня находячих ся в приватнім посіданю злишних предметів зі золота і срібла (дорогоцінностей і пр.) до державних Урядів виміни („Hauptmünzamt“ у Відни, як також „Punzierungsamt“ в Празі і Грацу) однак не безплатно, але за винагородою вартости золота зглядно срібра. Акція ся дає кождому нагоду висвідчити важну прислугу суспільности, а притім узискати за золото зглядно срібло, находяче ся в відданім предметі, висшої ціни як перед війною або по війні.

Повисша акція має передовсім на ціли зміцнити підклад золота австро-угорского Банку; часть згаданих шляхотних мегалів має однак бути ужита та-

кож до набуття заграничних сировців і фабрикатів, потрібних до веденя війни і для нашого господарства, як також евентуально до наших економічних цілей, які лежать в інтересі Держави.

Відкликуючись до поміщеної в сій справі у всіх краєвих дневниках статії, прошу Всесвітлійший Ординарият, наслідком рескрипту ц. к. Міністерства внутрішніх справ, яке кладе особливу вагу на співучасть церковних Властей, о успішне попере те сеї акції зі Своєї сторони і видане відповідних заряджень в ціли єї пропагованя підчиненим Духовенством.

Поручає ся Всч. Духовенству в крузі свого урядованя зміст повизшого оголошеня подати до публичної відомости і для спільного добра цілої вітчизни нашої людей до як найвидатнійшого єго виповнення заохотити.

Від гр. кат. Еписк. Ординарият.

Перемишль, дня 3. падолиста 1915.

Ч. 29.

Ч. 2159. В справі стипендій літургійних.

В останніх часах случає ся досить часто, що Всч. ОО. душпастирі приймають від своїх вірних стипендії літургійні в більшім числі як звичайно, а коли обовязкам, відправленя Служби Божої в наміреню датель в певнім часі не можуть задосить учинити, відносять ся до Еп. Ординарият з прошенем о позволене, лучити поодинокі стипендії вірних до певної висшої квоти, і в той спосіб через відправлене одной Служби Божої хотять задосить учинити наміреню кількох жертводатель. Еп. Ординарият, не одержавши дотепер єще сам власти від сьв. Ап. Престола на уділюване своему сьвященству позволеня на лучене разом того рода стипендій мануальних, мусить просителям — сьвященикам відмавлити їх прошеню. Щоби ж однак жертволюбивости нашого побожного народа в тім згляді, особливо в нинішних, так прикрих часах, не ограничати і не позбавляти єго тої одинокої потіхи духовної, яку він знаходить в сьв. безкровній жертві, а з другої знова сторони, щоби совість Всч. ОО. душпастирів, через надмірне нагромаджене інтенцій службових, котрим в означенім часі задосить учинити не моглиби, не була обтяжена — Еп. Ординарият пригадає поновно Всч. сьвященству декрет сьв. Конгрегації Собора в справі Служб Божих мануальних, оголошений в Вістнику епарх. з р. 1904. Ч. IX. ст. 121., як рівнож близше пояснене того декрету, оголошене в Вістнику епарх. з р. 1907. Ч. III. стор. 21., і взиває Всч. сьвященство, після сего декрету, вразі потреби, поступати. А іменно: В точці 5. і 6. згаданого декрету сказано є, що сьвященик може одержані

стипендії літургійні передати своєму Ординарію, або сьв. Ап. Престолови або також сьвященикам, котрим схоче, если они передаючому суть добре і особисто знані, і ніякому закидови не підлягають.

В мисль повизшого декрету заряджуємо:

Всі ті з Всч. ОО. душпастирів, котрі від своїх вірних прийняли більшу скількість стипендій мануальних, а самі в означенім часі обовязкови відправленя Служби Божої в наміреню дателів, не будуть могли задосить учинити, мають предложити Еп. Ординаріятови спис жертводателів враз з наміренями їх а рівночасно переслати переказом поштовим стипендія літургійні. Термін, в яким прийняті Служби Божі від поодиноких дателів мають бути відправлені, єсть після декрету сьв. Конгрегації до одного місяця, но після спеціальної постанови нашого Синода, може бути до одного або двок місяців.

Все то розуміє ся, як декрет виразно говорить, если нема іншої волі дателів (*sive explicito sive implicito ob urgentem aliquam causam*), або умови з ними зглядом коротшого або довшого терміну відправи.

Від гр. кат. Еписк. Ординарияту.

Перемишль, дня 21. жовтня 1915.

Ч. 30.

Ч. 2875. В справі третої воєнної позички.

Президія ц. к. Намісництва під днем 29. жовтня с. р. Ч. 30228/пр. зауділила ту слідуєче рішене:

»Пан Міністер віроісповідань і просьвіти уповажнив мене на основі Найвисшого постановленя з дня 17. жовтня 1915, з нагоди підпискі і закупна облігацій третої воєнної позички, до уділюваня у власнім обсязі діланя, державного позволеня на позбуване і обтяжуване закладового церковного майна, з окрема також епископских сталових дібр без огляду на висоту квоти, а то по мисли міністерияльного розпорядженя з 20. червня 1860. В. з. д. Ч. 162 з застереженем узискаєя також зізволєня церковних Властей.»

Се подає ся до відомости Всеч. Духовеньства і застосованя ся в случаях, коли би ходило о позбуте або обтяжене майна церковного на ціли субскрипції III. воєнної позички.

Від гр. кат. Еп. Консистерії.

Перемишль дня 5. листопада 1915.

Кароль Волошинський

Вікарій капітульний.

Александр Зубрицкий

Канцлер.